

КОМБИНОВАНИ ТЕКСТ

Мултилатералне конвенције за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске
основице и премештања добити односе на пореске уговоре

и

Уговора

између

Савезне владе Савезне Републике Југославије

и

Владе Румуније

о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину

(који се примењује у односима између Републике Србије и Румуније)

Опште напомене у вези са комбинованим текстом

Овај документ, у односима између Републике Србије и Румуније, представља комбиновани текст за примену Уговора између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Румуније о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписаног 16. маја 1996. године (*Уговор*) измењеног Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре коју су, Република Србија (*Србија*) и Румунија потписале 7. јуна 2017. године (*МК*).

Овај документ је, у консултацији са надлежним органом Румуније, припремио надлежни орган Србије и он представља његово разумевање измена које су у Уговор унете због МК.

Документ је припремљен, на основу става Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и става Румуније о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 28. фебруара 2022. године. Ови ставови о МК се могу променити, као што то и предвиђа МК. Промена ставова о МК могла би да промени ефекте које МК има на Уговор.

Аутентични правни текстови Уговора и МК имају предност и остају примењиви правни текстови.

Одредбе МК које се примењују у односу на одредбе Уговора, укључене су у рубрике у тексту овог документа, у контексту релевантних одредаба Уговора. Рубрике које садрже одредбе МК су, уопштено говорећи, унете у складу са редоследом одредаба ОЕЦД Модела Пореске конвенције из 2017. године.

Измене текста одредаба МК учињене су, у циљу њиховог усаглашавања са терминологијом која се користи у Уговору (*као што су, „Обухваћени порески уговори” и „Уговор”, „Уговорна јурисдикција” и „Државе уговорнице”*) како би се олакшало разумевање одредаба МК. Промене у терминологији имају за циљ побољшање читљивости документа а не, промену суштине одредаба МК. На сличан начин су, извршене измене делова одредаба МК који описују постојеће одредбе Уговора: описни језик је, у циљу лакшег читања, замењен правним одредницама постојећих одредаба.

У свим случајевима, упућивање на одредбе Уговора или на Уговор, треба разумети као да се упућивање врши на Уговор, онако како је измењен одредбама МК, под условом, да су се такве одредбе МК и примениле.

Упућивање:

Аутентични правни текст МК може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД):

- на енглеском језику:

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; и

- на француском језику:

<http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Српски текст МК објављен је у „Службеном гласнику РС - Међународни уговори”, број 3/18 од 23. априла 2018. године.

Аутентични правни текст Уговора (*на српском језику*) може се наћи на следећем линку:

<https://www.mfin.gov.rs/propisi/ugovori-o-izbegavanju-dvostrukog-oporezivanja/>

Став Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и став Румуније о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 28. фебруара 2022. године, може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД) <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Напомене у вези почетка примене одредаба МК

Одредбе МК које се примењују на Уговор, не примењују се од истог датума као и оригиналне одредбе Уговора. Свака од одредаба МК могла би да се примењује од различитог датума, што зависи од врсте пореза на који се односи (*порези по одбитку или остали наплаћени порези*) као и од тога, шта су Србија и Румунија навеле у својим ставовима о МК.

Датуми депоновања инструмената потврђивања: 5. јун 2018. године, за Србију и 28. фебруар 2022. године, за Румунију.

Ступање на снагу МК: 1. октобар 2018. године, за Србију и 1. јун 2022. године, за Румунију.

Датум када је Депозитар примио касније обавештење о завршетку унутрашњих поступака за почетак примене одредаба МК: 6. март 2023. године.

Ако другачије није наведено у овом документу, одредбе МК се, у односу на Уговор, примењују:

У Србији

- у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 1. јануара или после 1. јануара 2024. године;
- у односу на све остале порезе, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 5. октобра или после 5. октобра 2023. године.

У Румунији:

- у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 1. јануара или после 1. јануара 2024. године;
- у односу на све остале порезе, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 1. јануара или после 1. јануара 2024. године.

УГОВОР

ИЗМЕЂУ

САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

И

ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА
ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

САВЕЗНА ВЛАДА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

И

ВЛАДА РУМУНИЈЕ

[ЗАМЕЊЕН чланом 6. ст. 1. и 3. МК]

[у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са циљем да створе стабилне услове за свеобухватни развој привредне и друге сарадње између две земље, посебно на подручју дугорочних облика међусобне сарадње и улагања,]

Следећи члан 6. ст. 1. и 3. МК замењује текст који се односи на намеру да се отклони двоструко опорезивање у преамбули овог уговора:

ЧЛАН 6 МК - СВРХА ОБУХВАЋЕНОГ ПОРЕСКОГ УГОВОРА

У жељи да даље развијају своје економске односе и побољшају сарадњу у пореској материји,

У намери да отклоне двоструко опорезивање у односу на порезе обухваћене [овим уговором] без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у [овом уговору] у посредну корист резидената трећих јурисдикција),

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Лица на која се примењује уговор

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примењује уговор

1. Овај уговор се примењује на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или административно-територијалне јединице или локалне власти, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

у Југославији:

- 1) порез на добит корпорација;
- 2) порез на доходак грађана;
- 3) порези на имовину;
- 4) порез на приход од међународне превозничке делатности;

(у даљем тексту: "југословенски порез");

у Румунији:

- 1) порез на доходак физичких лица;
- 2) порез на добит;
- 3) порез на зараде и друга слична примања;
- 4) порез на доходак од пољопривреде;
- 5) порез на дивиденде;

(у даљем тексту: "румунски порез").

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

1. За потребе овог уговора:

- 1) изрази "држава уговорница" и "друга држава уговорница" означавају Југославију или Румунију, зависно од смисла;
- 2) израз "Југославија" означава Савезну Републику Југославију, а употребљен у географском смислу означава сувоzemну (копнену) територију Југославије, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Југославија врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;
- 3) израз "Румунија" означава Румунију, а употребљен у географском смислу, означава територију Румуније укључујући њено територијално море као и ексклузивну економску зону над којом Румунија врши суверенитет, суверена права и јурисдикцију у складу са унутрашњим правом и међународним правом у вези са истраживањем и искоришћавањем природних, биолошких и минералних богатстава, која постоје у морској води, морском дну и подземљу тих вода;
- 4) израз "држављани" означава:
 - у случају Југославије физичко лице које има држављанство Југославије;
 - у случају Румуније физичко лице које има грађанство Румуније;
- 5) израз "лице" обухвата физичко лице, друштво и друштво лица;

- 6) израз "друштво" означава правно лице или лице које се сматра правним лицем за пореске сврхе;
- 7) изрази "предузеће државе уговорнице" и "предузеће друге државе уговорнице" означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 8) израз "међународни саобраћај" означава превоз бродом, ваздухопловом, железничким или друмским возилом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се тај саобраћај обавља искључиво између места у другој држави уговорници;
- 9) израз "надлежан орган" означава:
- у Југославији, Савезно министарство за финансије, односно његовог овлашћеног представника;
 - у Румунији, Министарство финансија Румуније, односно његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује овај уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе који се односи на порезе на које се овај уговор примењује. Свако значење према важећим пореским законима те државе, има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. Резидент

1. Израз "резидент државе уговорнице", за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, места регистрације, седишта управе или другог мерила сличне природе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.
2. Ако јеж, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:
- 1) сматра се да је резидент државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
 - 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено место становања;
 - 3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент државе чији је држављанин;
 - 4) ако је држављанин обе државе или ни једне од њих, надлежни орган држава уговорница решиће питање заједничким договором.

[ЗАМЕЊЕН чланом 4. став 1. МК]

[3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент државе у којој се налази његово седиште стварне управе.]

Следећи члан 4. став 1. МК замењује члан 4. став 3. овог уговора:

ЧЛАН 4. МК - ЕНТИТЕТИ КОЈИ ИМАЈУ ДВОЈНУ РЕЗИДЕНТНОСТ

Ако је, према одредбама [овог уговора] лице, осим физичког, резидент обе [државе уговорнице] надлежни органи [држава уговорница] настоје да заједничким договором одреде [државу уговорницу] чијим резидентом се то лице сматра за потребе [овог уговора] имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано и било које друге важне чиниоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од опорезивања предвиђено [овим уговором] осим у мери и на начин који могу договорити надлежни органи [држава уговорница].

Члан 5.**Стална јединица**

1. Израз "стална јединица", за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом "стална јединица" подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица;
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или инсталациони радови чине сталну јединицу само ако трају дуже од двадесет четири месеца.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом стална јединица не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
- 2) одржавање залиха добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

- 4) продаја добара или роба које припадају предузећу које их је излагало на повременим сајмовима или изложбама, после затварања ових сајмова или изложби;
 - 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
 - 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху рекламирања, пружања обавештења, обављања научноистраживачког рада или сличних делатности које имају припремни или помоћни карактер за предузеће;
 - 7) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тачкама од 1) до 6), у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.
5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.
6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.
7. Чињеница да друштво које је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом друштва које је резидент друге државе уговорнице или које обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једно друштво сматра сталном јединицом другог друштва.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.
2. Израз "непокретна имовина" има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и орему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски и речни бродови, ваздухоплови, железничка и друмска возила не сматрају се непокретном имовином.
3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

Добит од пословања

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа опорезује се у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбици трошкови који су учињени за потребе сталне јединице укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује. Усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

1. Добит од коришћења бродова, ваздухоплова, железничких и друмских возила у међународном саобраћају опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Добит од коришћења речних бродова у међународном саобраћају на унутрашњим пловним путевима опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

3. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем или предузећа које се бави саобраћајем на унутрашњим пловним путевима налази на поморском или речном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског или речног брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или речног брода.

4. Одредба става 1. овог члана примењује се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9. Повезана предузећа

1. Ако:

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница ће се међусобно консултовати.

Члан 10. Дивиденде

1. Дивиденде које исплаћује друштво резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице опорезују се у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих дивиденди, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа дивиденди.

Овај став не утиче на опорезивање добити друштва из којих се дивиденде исплаћују.

3. Израз "дивиденде", у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права друштва који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент друштво које врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент друштво које исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, премапотреби, одредбе чл. 7. или 15. овог уговора.

5. Ако друштво које је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује друштво, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит друштва опорезује порезом на нерасподељену добит друштва, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11. Камата

1. Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник те камате, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Без обзира на одредбе става 2. камата настала у држави уговорници изузима се од опорезивања у тој држави ако је прималац стварни власник те камате влада друге државе уговорнице, њена политичка јединица, административно-територијална јединица или локална власт или банка те владе, политичке јединице или административно-територијалне јединице или локалне власти.

4. Израз "камата", у овом члану, означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито приход од државних хартија од вредности и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата се не сматра каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате та држава, њена политичка јединица, административно-територијална јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12. Ауторске накнаде

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице опорезују се у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих ауторских накнада, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз "ауторске накнаде", у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио, јавни пренос преко сателита, кабловске или сличне технологије, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе из ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац сама та држава, њена политичка јединица, административно-територијална јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13. Провизија

1. Провизија која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се у тој другој држави.
2. Провизија се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник те провизије, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа провизије.
3. Израз "провизија" , у овом члану, означава плаћање брокеру, генералном комисионом агенту, или другом лицу које је изједначено са брокером или агентом по пореском закону државе уговорнице у којој је такво плаћање настало.
4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник провизије, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој провизија настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а те делатности на основу којих се плаћа провизија су стварно повезане с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе чл. 7. или 15. овог уговора.
5. Сматра се да провизија настаје у држави уговорници када је исплатилац та држава, њена политичка јединица, административно-територијална јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа провизију, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезана активност за коју је настало плаћање, а ту провизију сноси та стална јединица или стална база, сматра се да провизија настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.
6. Ако износ провизије, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду делатности за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног корисника, да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 14. Добит од имовине

1. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, опорезује се у тој другој држави.
2. Добит од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користе резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (само или заједно с целим предузећем) или сталне базе, опорезује се у тој другој држави.
3. Добит од отуђења бродова, ваздухоплова, железничких или друмских возила који се користе у међународном саобраћају, речних бродова који се користе у међународном саобраћају на унутрашњим пловним путевима или од покретне имовине која служи за коришћење таквих

саобраћајних средстава, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добит од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

Самосталне личне делатности

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим у следећим случајевима када се тај доходак може опорезивати и у другој држави уговорници:

- 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; или
- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или више у било ком периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној календарској години.

У случајевима предвиђеним у подставу 1) или 2) доходак се може опорезивати у другој држави уговорници али само до износа који се може приписати сталној бази или је остварен од делатности које су обављене у периоду у коме је резидент боравио у тој другој држави.

2. Израз "професионалне делатности" посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

Радни однос

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезује се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, такве зараде које се у њој остварују могу се опорезовати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, зараде које резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у прво поменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;
- 2) ако се зараде исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;
- 3) ако зараде не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примање резидента државе уговорнице остварено из радног односа на броду, ваздухоплову, железничком или друмском возилу у међународном саобраћају или на речном броду у међународном саобраћају на унутрашњим

пловним путевима, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 17.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора друштва које је резидент друге државе уговорнице, опорезују се у тој другој држави.

Члан 18.

Уметници и спортисти

1. Изузетно од одредаба чл. 15. и 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице у другој држави уговорници личним обављањем делатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски уметник, музичар или спортиста, опорезује се у држави уговорници у којој су те делатности обављене.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора опорезује у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно код одредаба ст. 1. и 2. доходак остварен од делатности наведених у ставу 1. у оквиру културно-спортске размене договорене између влада држава уговорница, изузима се од опорезивања у држави уговорници у којој су те делатности обављене.

Члан 19.

Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 20.

Услуге за потребе владе

1. 1) Примање, осим пензије, које плаћа држава уговорница, њена политичка јединица, административно-територијална јединица или локална власт физичком лицу, за услуге учињене тој држави, или тој политичкој јединици, административно-територијалној јединици или локалној власти опорезују се само у тој држави.
- 2) Међутим, та примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене тој држави а физичко лице је резидент те државе које је:
 - држављанин те државе или које
 - није постало резидент те државе само због вршења услуга.
2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица, административно-територијална јединица или локална власт непосредно или из

фондова, за услуге учињене тој држави или локалној власти, или административно-територијалној јединици, опорезује се само у тој држави.

2) Међутим, та пензија опорезује се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 16 , 17. и 19. овог уговора примењују се на примања и пензије које се плаћају у вези с пословањем које обавља држава уговорница или њена политичка јединица, административно-територијална јединица или локална власт.

Члан 21. Студенти

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не плаћа у тој држави порез на средства која добија за издржавање, образовање или обучавање ако су та средства из извора ван те државе.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на поклоне у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 22. Професори и истраживачи

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради држања наставе или ангажовања у истраживачком раду, на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за такву наставу или истраживачки рад за период који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да је та примања остварило изван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак од истраживачког рада ако истраживачки рад није у јавном интересу, него првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23. Остали доходак

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак који од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. оствари резидент државе уговорнице који обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе чл. 7. или 15. овог уговора.

Члан 24.
Имовина

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине, како је дефинисана у члану 6. став 2. овог уговора, коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, опорезује се у тој другој држави.
2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, опорезује се у држави уговорници у којој се налази стална јединица или стална база.
3. Имовина која се састоји од бродова, ваздухоплова, железничких и друмских возила, који се користе у међународном саобраћају и речних бродова који се користе у међународном саобраћају на унутрашњим пловним путевима и покретне имовине која служи за коришћење таквих саобраћајних средстава, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.
4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 25.
Отклањање двоструког опорезивања

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменута држава одобрава:
 - као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави;
 - као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.
3. Ради признавања одбитака у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

Члан 26.
Једнак третман

1. Резиденти државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима резиденти друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи.
2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.
3. Камата, провизија, ауторске накнаде и друге исплате које плаћа предузеће државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезивих доходака тог предузећа одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првопоменуто државе, осим у случајевима предвиђеним у одредбама члана 9 , члана 11. став 7. или чл. 12. и 13. став 6. овог уговора, Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуто државе.
4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању, или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања или обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуто државе подлежу или могу подлећи.
5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 27.
Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.
2. Надлежни орган, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настоји да реши случај заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.
3. Надлежни органи држава уговорница настојаће да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради избегавања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени у овом уговору.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити ради постизања договора у смислу претходних ставова. Ако је потребно да се ради постизања договора обави усмена размена мишљења, она се може обавити преко комисије састављене од представника надлежних органа држава уговорница.

Члан 28. Размена обавештења

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или закона држава уговорница које се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором, посебно да би се спречила утаја или евазија ових пореза. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештења примљена од државе уговорнице сматрају се тајном исто као и обавештења добијена према законима те државе и могу се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату пореза обухваћених овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештења чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 29. Чланови дипломатских мисија и конзулата

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Следећи члан 7. став 1. МК примењује се и има предност над одредбама овог уговора:

ЧЛАН 7. МК - СПРЕЧАВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ УГОВОРА

(Одредба о тесту основног разлога)

Изузетно од одредаба [овог уговора], погодност из [овог уговора] не одобрава се у односу на део дохотка или имовине, ако се основано може закључити, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, да је стицање погодности био један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције који су непосредно или посредно резултирали том погодношћу, осим ако се установи да би одобравање те погодности у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредаба [овог уговора].

Члан 30.
Ступање на снагу

1. Овај уговор се потврђује и ступа на снагу првог дана јануара календарске године која следи годину у којој је дато последње обавештење о томе да су обе државе уговорнице поступиле по процедури за ступање на снагу које предвиђа домаће законодавство сваке државе уговорнице. Уговор се примењује у односу на порезе на остварен доходак и на поседовану имовину у свакој фискалној години која почиње на дан или после првог дана јануара календарске године која следи годину у којој је дато последње обавештење.

2. На дан првог јануара календарске године у којој овај уговор ступа на снагу и у којој се примењује, "Уговор закључен између СФР Југославије и СР Румуније о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину" потписан у Београду, 29. априла 1986. и ступио на снагу 1. јануара 1987, престаје да важи између СР Југославије и Румуније.

Члан 31.
Престанак важења

1. Овај уговор остаје на снази неодређено време.

2. Свака држава уговорница може дипломатским путем доставити другој држави уговорници писмено обавештење о престанку важења на дан или пре 30. јуна календарске године по истеку пет година од дана ступања на снагу Уговора. У том случају, овај уговор престаје да важи у односу на порезе на остварен доходак и поседовану имовину за сваку пореску годину која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани пуноважно за то овлашћени потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, 16. маја 1996. године, у два оригинална примерка, на српском, румунском и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу меродаван је енглески текст.

За Савезну владу Савезне Републике Југославије,

Јован Зебић, с.р.

За Владу Румуније,

Теодор Малешкану, с.р.